

Čaj za dve

Radovednost - kot babica
prihaja k meni na čaj.
Pozorno poslušam,
ko sprašuje: »Zakaj«?

Od zamujenih vlakov
centralnega gretja,
podnebnih sprememb
ter pomladnega cvetja.

Nad nami vesolje
katero utripa,
od Prešernovih pesmi
do njegovega kipa-

Kako vse to je,
brez razlage, brez prič?"
Odgovorim: »Če bi vedel vse,
bi bil vedel nič.«

Dokler si še tu,
si roke pogrej.
Ko srečaš neznanje
ga ne spusti naprej."

Radovednost posluša,
čaj spiže in gre.
Ko naslednjič se vrne,
še zmeraj ne ve.

Starejša kot sem,
več k meni prihaja;
Govoriva toliko
da ne spiževa čaja.

Lucija Centner Žiger, 9. razred